

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200054
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017200054.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: práp. Mgr. U. G., bytom B. XXX, X. G., zastúpeného Advokátska kancelária Perhács s.r.o., so sídlom Jelenec 353, Jelenec, IČO: 51 864 983, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-OZ-342-004/2016-PL z 30. novembra 2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/9/2017-36 z 25. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/9/2017-36 z 25. apríla 2019 z a m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 1S/9/2017-36 z 25.04.2019 podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ústredná lekárska komisia č. SPOU-OZ-342-004/2016-PL z 30.11.2016 v spojení s rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Lekárska komisia v Bratislave č.p.: SPOU-OZ-147-011-/2016-PL z 08.09.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd podľa § 167 SSP priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Lekárska komisia v Bratislave vydala rozhodnutie č. SPOU-OZ-147-011-/2016-PL z 08.09.2016 v znení opravy chyby v písaní z 26.10.2016, ktorým bola žalobcovi zmenená zdravotná klasifikácia z „C“ na zdravotnú klasifikáciu „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta podľa III. stĺpca prílohy nariadenia č. 139/2015. Súčasne stanovila, že poškodenie zdravia žalobcu nie je v súvislosti s výkonom štátnej služby policajta, nakoľko nespĺňa podmienky stanovené v § 174 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže

Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“). Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že v odôvodnení nie sú uvedené všetky skutočnosti, týkajúce sa zdravotného stavu žalobcu, tieto sú uvedené v zápisnici zo zasadnutia lekárskej komisie zo 07.09.2016, a to z dôvodu dodržania zákonom stanoveného práva žalobcu na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch, týkajúcich sa jeho zdravotného stavu a skutočností s ním súvisiacich tak, ako to ukladá § 11 ods. 9 písm. g/ zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z.z.“), ako aj z dôvodu dodržania povinnosti zdravotníckych pracovníkov zachovávať mlčanlivosť o údajoch zo zdravotnej dokumentácie a zabezpečiť ich ochranu podľa § 18 ods. 3 citovaného zákona.

3. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ústredná lekárska komisia na zasadnutí dňa 29.11.2016 ako odvolací orgán preskúmala odvolaním žalobcu napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, ako aj spisovú dokumentáciu, týkajúcu sa prieskumného konania podľa § 223 zákona č. 73/1998 Z.z. a vydala rozhodnutie č. SPOU-OZ-342-004/2016-PL z 30.11.2016, ktorým odvolanie žalobcu zamietla ako nedôvodné podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. a odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

4. Krajský súd v odôvodnení rozsudku prisvedčil žalobcovi, že z predmetných rozhodnutí nevyplýva, aká konkrétna kontraindikácia z taxatívne uvedených prípadov v prílohe č. 1 k vyhláške č. 229/2011 Z.z. bola zistená u žalobcu lekárskou prehliadkou, ktorá mala za následok, že nie je zdravotne spôsobilý na držanie zbrane.

5. Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia je iba uvedené, že zdravotný stav bol preskúmaný lekárskou komisiou na základe „nových odborných lekárskeho nálezov“, ktoré neboli v rozhodnutí špecifikované a boli uvedené iba v zápisnici zo zasadnutia lekárskej komisie zo 07.09.2016. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný uviedol skutkové okolnosti týkajúce sa posudzovania zdravotného stavu žalobcu ako posudzovanej osoby a príčiny nespôsobilosti jeho zdravotného stavu hodnoteného lekárskou komisiou iba všeobecne, bez odkazu na konkrétne lekárske závery a iba s konštatovaním, že prvostupňový orgán sa vysporiadal s dôvodmi svojho rozhodnutia podrobne v zápisnici zo zasadnutia lekárskej komisie zo 07.09.2016 a ktoré dôvody neuviedol v odôvodnení rozhodnutia z dôvodu zákonom stanovenej povinnosti o mlčanlivosti o zdravotnom stave posudzovanej osoby.

6. Podľa názoru krajského súdu právne neobstojí argumentácia žalovaného, ktorý tvrdil, že pokiaľ by boli dôvody podrobne uvedené v odôvodnení predmetných rozhodnutí, došlo by k porušeniu mlčanlivosti voči žalobcovi o jeho zdravotnom stave ako posudzovanej osoby. K tomu krajský súd uviedol, že z § 80 ods. 4, 5 zákona č. 578/2004 Z.z. vyplýva, že povinná mlčanlivosť sa neporuší postúpením zdravotnej dokumentácie medzi lekármi poskytujúcimi zdravotnú starostlivosť, ako aj v ďalších prípadoch ustanovených osobitným predpisom, a ani informovaním členov a pracovníkov komôr pri vykonávaní tých právomocí a v takom rozsahu, ktoré im priznáva tento zákon. Podľa § 25 ods. 1 písm. h/ zákona č. 576/2004 Z.z. sa údaje zo zdravotnej dokumentácie sprístupňujú formou nahliadania do zdravotnej dokumentácie posudkovému lekárovi na účely lekárskej posudkovej činnosti pri výkone sociálneho poistenia a v sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov podľa osobitných predpisov v celom rozsahu.

7. V konaní mal krajský súd taktiež za preukázané, že v napadnutom rozhodnutí žalovaného a ani v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia nebol konkretizovaný posudok služobného klinického psychológa psychologického oddelenia Nemocnice svätého Michala, a.s., na ktorý sa orgány verejnej správy odvolávali.

8. Krajský súd skonštatoval, že v zápisnici zo zasadnutia Ústrednej lekárskej komisie z 29.11.2016 je uvedené, že prieskum zdravotného stavu menovaného bol vykonaný na základe návrhu jeho ošetrojúcej obvodnej lekárky z dôvodu progresie ochorenia žalobcu, čo podľa nej dokazujú odborné lekárske nálezy, a to jednak prepúšťacia správa z Nemocnice sv. Michala a.s. z 21.03.2016, ako aj záver klinického

psychológa z 12.07.2016. Žalovaný však v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (a ani v zápisnici), nevyhodnotil závery aktuálnej lekárskej správy z 10.10.2016 vyhotovenej ošetrojúcim neurológom MUDr. I. L., MPH, predloženej žalobcom v rámci odvolacieho konania.

9. Krajský súd je toho názoru, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj z prvostupňového rozhodnutia nevyplýva, akými úvahami sa riadili orgány verejnej správy pri hodnotení skutkového stavu, ako vyhodnotili zdravotný stav žalobcu na základe lekárskeho nálezov od začiatku jeho ochorenia do doby jeho posúdenia. Žalovaný sa riadne nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi žalobcu a najmä neodstránil rozpor v skutkových zisteniach s ohľadom na záver najnovšej lekárskej správy z 10.10.2016 od neurológa MUDr. I. L., MPH vo vzťahu k záverom Ústrednej lekárskej komisie.

10. Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že je nepostačujúce, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj v prvostupňovom rozhodnutí, týkajúcich sa posudzovania zdravotného stavu žalobcu ako posudzovanej osoby, nie sú uvedené skutkové okolnosti a príčiny nespôsobilosti jeho zdravotného stavu hodnoteného lekárskou komisiou, následkom čoho sú tieto rozhodnutia nepreskúmateľné. Krajský súd preto uložil orgánu verejnej správy povinnosť v ďalšom konaní zistiť náležite skutkový stav, tak, aby bolo možné vec riadne posúdiť v zmysle § 241 ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z.z., vysporiadať sa so všetkými námietkami žalobcu, vyhodnotiť dôkazy (lekárske správy) jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodniť a uviesť konkrétne dôvody, pre ktoré sa považuje policajt nespôsobilý na výkon štátnej služby a čo je príčinou tejto jeho nespôsobilosti.

11. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť žalovaný ako sťažovateľ z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Navrhoval, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

12. V dôvodoch uviedol, že krajský súd sa nezaoberal meritom veci, iba skonštatoval nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí. V tejto súvislosti uviedol, že trvá na tom, že do rozhodnutia, vzhľadom na zákonnú povinnosť, nemôže uvádzať zdravotný stav, mená a odbornosť lekárov, ich závery vyšetrení a pod., lebo k rozhodnutiu, ktoré je podkladom pre ďalšie personálne konanie, sa môžu dostať aj nezdravotnícke osoby.

13. Žalovaný zdôraznil, že v preskúmvanej veci posudzoval zdravotný stav príslušníka Policajného zboru a nie rádového občana. Podmienku zdravotnej spôsobilosti musí príslušník Policajného zboru spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru. Neoddeliteľnou súčasťou práce policajta je, že má pridelenú služobnú zbraň, bez ktorej nemôže vykonávať toto povolanie, čo potvrdzuje, že lekárske komisie rozhodli správne. V tejto súvislosti popísal vývoj zdravotného stavu žalobcu a uviedol, že všetky zistenia sú uvedené v zápisniciach z konania komisií. Lekárska komisia aj ústredná komisia mala k dispozícii prepúšťaciu správu, priebežné kontrolné neurologické správy a nálezy. Tieto dokumenty sú založené v spise lekárskej komisie a sú uvedené aj v zápisnici zo zasadnutia každej komisie. Žalobca sa zasadnutia zúčastnil, výsledky a nálezy vyšetrení mu boli prezentované, ako aj ďalšie skutočnosti uvedené v zápisnici. Nenamietal ich. Okrem toho výsledky a nálezy mu boli známe, nakoľko boli z vyšetrení, ktorých sa zúčastnil. Žalobca mal možnosť v odvolacom konaní nahliadnuť do spisu, robiť si výpisky, čo nevyužil. Požiadaval o to až po právoplatnosti rozhodnutia.

14. Žalovaný sa po posúdení všetkých skutočností vrátane tých, ktoré boli uvedené v odvolaní žalobcu rozhodol prvostupňové rozhodnutie potvrdiť a odvolanie žalobcu zamietnuť ako nedôvodné. Všetky skutočnosti týkajúce sa zdravotného stavu sú uvedené v zápisnici odvolacieho konania. Lekári v komisiách sú erudovaní, odborne zdatní a skúsení. Rokovania odvolacieho konania sa zúčastnila aj zástupkyňa ošetrojúceho lekára žalobcu. Zdravotný stav žalobcu poznala, súhlasila s rozhodnutím o nespôsobilosti žalobcu na ďalší výkon štátnej služby a v komisii mu niektoré skutočnosti vysvetľovala.

15. Podľa žalovaného komisie vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu a mali dostatok

podkladov a dôkazov na posúdenie výsostne odbornej medicínskej otázky, ktorú sú povinné a oprávnené podľa zákona riešiť.

16. Žalovaný dodal, že pokiaľ v odôvodnení rozhodnutia komisie podrobne nerozviadli zdravotný stav žalobcu a poukázali iba na členenie prílohy nariadenia, ktoré upravuje podrobnosti o vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti v Policajnom zbore vrátane určovania zdravotnej klasifikácie, sledovali tým ochranu záujmov žalobcu a táto skutočnosť nemá vplyv na správnosť rozhodnutia.

17. V závere dal žalovaný do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 SŽ-o-NS 85/2004 a sp.zn. 5Sžo/32/2011, v zmysle ktorých: „Je pravdou, že žalovaný v rozhodnutí poukázal len na príslušnú zdravotnú dokumentáciu. Uvedená skutočnosť nič nemení na zákonnosti rozhodnutia, lebo správne orgány sa snažili zabezpečiť povinnosť zachovávať mlčanlivosť o zdravotnom stave žalobcu“.

18. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že žalovaný sa riadne nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi a najmä neodstránil rozpor v skutkových zisteniach s ohľadom na záver najnovšej lekárskej správy z 10.10.2016 od MUDr. I. L., MPH. V napadnutých rozhodnutiach nie sú uvedené skutkové okolnosti a príčiny nespôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby, následkom čoho sú tieto nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 14/07.

19. Zotrvával na tom, že rozhodnutie o stanovení zdravotnej klasifikácie „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby by malo obsahovať dôvody, pre ktoré sa považuje policajt za nespôsobilý na výkon štátnej služby a čo je tomu príčinou. Podľa žalobcu niet pochyb o tom, že členovia lekárskej komisie sú zo zákona viazaní mlčanlivosťou o zdravotnom stave posudzovaného, to však neznamená, že by pri rozhodovaní o nespôsobilosti policajta na výkon štátnej služby museli pri odôvodňovaní rozhodnutia zamlčať skutkové okolnosti týkajúce sa dôvodov a príčin nespôsobilosti ako aj zdravotného stavu posudzovanej osoby s odvolaním sa na § 11 ods. 9 písm. g/ zákona č. 576/2004 Z.z. Uvedená povinnosť podľa žalobcu zaväzuje členov lekárskej komisie predovšetkým vo vzťahu k tretím osobám stojacim mimo konania. Podľa žalobcu možno teda konštatovať, že aj keď v zápisnici zo zasadnutia lekárskej komisie sú uvedené údaje o žalobcovej diagnóze, dôvodoch a príčinách jeho nespôsobilosti na výkon štátnej služby, nebolo by v rozpore so zákonom č. 576/2004 Z.z., keby sa predmetné údaje odzrkadlili aj v odôvodnení rozhodnutia tak prvostupňového ako aj druhostupňového orgánu verejnej správy.

20. Žalobca poukázal na to, že prvostupňové rozhodnutie neobsahovalo ani len zmienku o jeho nespôsobilosti na držanie zbrane, preto sa v odvolaní nemohol k tejto skutočnosti vyjadriť a z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, aká konkrétna kontraindikácia v zmysle prílohy č. 1 k vyhláske č. 229/2011 Z.z. bola lekárskou prehliadkou u neho zistená.

21. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že táto nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

23. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok č.k. 1S/9/2017-36 z 25.04.2019, ktorým krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a e/ SSP zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ústredná lekárska komisia č. SPOU-OZ-342-004/2016-PL z 30.11.2016 v spojení s rozhodnutím

Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Lekárska komisia v Bratislave č.p.: SPOU-OZ-147-011-/2016-PL z 08.09.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

24. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ústredná lekárska komisia napadnutým rozhodnutím č. SPOU-OZ-342-004/2016-PL z 30.11.2016 podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. potvrdila prvostupňové rozhodnutie č.p.: SPOU-OZ-147-011-/2016-PL z 08.09.2016 a odvolanie žalobcu zamietla ako nedôvodné. Prvostupňovým rozhodnutím č.p.: SPOU-OZ-147-011-/2016-PL z 08.09.2016 bola žalobcovi podľa § 223 zákona č. 73/1998 Z.z. určená zdravotná klasifikácia „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta podľa III. stĺpca prílohy nariadenia č. 139/2015. Súčasne ním bolo stanovené, že poškodenie zdravia žalobcu nie je v súvislosti s výkonom štátnej služby policajta, lebo nespĺňa podmienky ustanovené v § 174 zákona č. 73/1998 Z.z. Svoje rozhodnutie prvostupňový orgán verejnej správy odôvodnil tým, že na základe doložených odborných lekárskeho nálezov bolo zistené, že u posudzovaného došlo od posúdenia v prieskumnom konaní v roku 2015 k zhoršeniu jeho zdravotného stavu a podľa III. stĺpca v členení prílohy nariadenia č. 139/2015 jeho aktuálny zdravotný stav zodpovedá zdravotnej klasifikácii „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta. Dodal, že dôvody rozhodnutia sú v podrobnostiach uvedené v zápisnici zo zasadnutia s poukazom na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa zdravotného stavu žalobcu a skutočností s ním súvisiacich s odkazom na § 11 ods. 9 písm. g/ a § 18 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.

25. Krajský súd dospel v napadnutom rozsudku k záveru, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, keď sa žalovaný náležite nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi žalobcu a najmä neodstránil rozpor v skutkových zisteniach s ohľadom na záver najnovšej lekárskej správy z 10.10.2016 od neurológa MUDr. I. L., MPH. Zároveň mal krajský súd za to, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keď v odôvodnení absentujú skutkové okolnosti a príčiny nespôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby policajta.

26. Podľa § 14 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajtom môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 21 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, a je zdravotne, telesne a duševne spôsobilý na výkon služby,

27. Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. podmienku štátneho občianstva Slovenskej republiky a podmienky uvedené v odseku 1 musí policajt spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

28. Podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

29. Podľa § 222 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. lekárska posudková činnosť zahŕňa posudzovanie zdravotnej spôsobilosti policajta na ďalší výkon štátnej služby.

a) 30. Podľa § 222 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. zdravotná spôsobilosť sa na základe posúdenia zdravotného stavu určuje zdravotnou klasifikáciou takto:

b) zdravotná klasifikácia A - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta

c) zdravotná klasifikácia C - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením

d) zdravotná klasifikácia D - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

31. Podľa § 222 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. lekársku posudkovú činnosť vykonáva služobný posudkový lekár, služobný hlavný posudkový lekár a orgány lekárskej posudkovej činnosti.

32. Podľa § 222 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. orgánmi lekárskej posudkovej činnosti sú lekárska komisia a ústredná lekárska komisia. Orgány lekárskej posudkovej činnosti zriaďuje ministerstvo.

33. Podľa § 222 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. lekárska komisia vykonáva posudkovú činnosť podľa odseku 1 písm. b/ a c/.

34. Podľa § 222 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. ústredná lekárska komisia rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému podľa odseku 1 písm. b/.

35. Podľa § 223 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie a súvislosti choroby, alebo úrazu s výkonom štátnej služby, vykonávajú príslušné lekárske komisie.

36. Podľa § 223 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. ak je schopnosť policajta na výkon štátnej služby zo zdravotných dôvodov dlhodobo zmenená, určí mu príslušná lekárska komisia zdravotnú klasifikáciu a potrebné obmedzenie výkonu štátnej služby.

37. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

38. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

39. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

40. Podľa § 238 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka

41. Podľa § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

42. Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

43. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

44. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

45. Podľa § 11 ods. 9 písm. g/ zákona č. 576/2004 Z.z. pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti má každý právo za podmienok ustanovených týmto zákonom, na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa jeho zdravotného stavu, o skutočnostiach súvisiacich s jeho zdravotným stavom, ak v prípadoch ustanovených osobitným predpisom nie je zdravotnícky pracovník zbavený tejto mlčanlivosti.

46. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. každý, komu sa poskytnú, alebo sprístupnia údaje zo zdravotnej dokumentácie podľa tohto zákona, je povinný zachovávať o nich mlčanlivosť a zabezpečiť ich ochranu tak, aby nedošlo k ich strate alebo zneužitiu.

47. Kasačný súd, po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu žalovaného v kasačnej sťažnosti, sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledujúce dôvody.

48. Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II ÚS 127/07-21 alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo 84/2007, sp.zn. 6Sžo 98/2008, sp.zn. 1Sžo 33/2008, sp.zn. 2Sžo 5/2009 či sp.zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnicstva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

49. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca k odvolaniu proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy predložil lekársku správu z 10.06.2016 vyhotovenú neurológom MUDr. I. L., MPH, podľa ktorej u žalobcu pretrváva stacionárny nález bez aktivity a progresie ochorenia oproti minulosti.

50. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca už v konaní pred žalovaným namietal, že by mu jeho zdravotný stav bránil v ďalšom výkone štátnej služby policajta, pričom svoje tvrdenia podporil predložením uvedenej lekárskej správy. Žalovaný však v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (a ani v zápisnici) závery lekárskej správy z 10.10.2016 vyhotovenej neurológom MUDr. I. L.Č., MPH nijakým spôsobom nevyhodnotil.

51. Podľa názoru kasačného súdu bolo pri rozhodovaní o zdravotnej spôsobilosti žalobcu potrebné, aby mu bol dostatočne preukázaný dôvod pre jeho klasifikáciu za nespôsobilého na výkon štátnej služby policajta s obmedzením podľa III. stĺpca prílohy nariadenia č. 139/2015, čo v preskúmvanej veci nemožno považovať za splnené.

52. Predpokladom prepustenia policajta zo služobného pomeru z dôvodu jeho „zdravotnej nespôsobilosti“ na výkon služby je preukázanie, že nie je zdravotne spôsobilý na výkon služby policajta, ktorú vykonáva podľa funkčného zaradenia, a teda nie je zdravotne spôsobilý si plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu z výkonu jeho služby tak, ako mu vyplývajú z právnej normy ustanovenej v § 48 zákona č. 73/1998 Z.z. Zákonomdarca v § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. podmienil určenie zdravotnej spôsobilosti na výkon služby policajta rozhodnutím lekárskej komisie.

53. Vo vzťahu k odborným nálezom, správam a vyjadreniam kasačný súd uvádza, že nemožno všeobecne konštatovať, že tieto sú za každých okolností správne a objektívne, najmä s prihliadnutím na situáciu, keď sú v rozpore s inými odbornými nálezmi, správami alebo vyjadreniami alebo je ich správnosť namietaná účastníkom konania. A teda pokiaľ boli zo strany žalobcu spochybňované relevantným spôsobom, nejaví sa za dostatočné vyhodnotenie námietok žalobcu tvrdením, že „iné, príslušné testy však potvrdili následné pridružené komplikácie v zdravotnom stave menovaného“. V uvedenom prípade nič nebránilo žalovanému doplniť dokazovanie za účelom dosiahnutia objektívneho zistenia.

54. Zákonomdarca v § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z. ustanovuje oprávnenému orgánu povinnosť postupovať pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady a súčasne povinnosť posudzovať rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania. Za dôkaz možno považovať všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, ako príklad uvádza najmä výpovede,

vyjadrenia osôb, vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadku (§ 238 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z.). Súčasne zákonodarca priznáva účastníkovi konania právo navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy (§ 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.) a povinnosť oprávnenému orgánu hodnotiť dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.). Hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov nemôže byť však svojvoľné. Orgán verejnej správy môže pristúpiť k hodnoteniu dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov až potom, ako vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v skutkových zisteniach. Hodnotenie dôkazov predstavuje zložitý myšlienkový postup, v rámci ktorého orgán verejnej správy na základe svojich logických, systematických a historických úsudkov v zmysle zákonnej úpravy vychádzajúc z účelu zákona, určité tvrdenia prijíma a iné odmieta, pričom zistenia a závery musia byť uvedené a zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia.

55. Podľa názoru kasačného súdu sa žalovaný s námietkou žalobcu týkajúcou sa odstránenia rozporov v lekárskejších nálezoch/správach náležite nevysporiadal, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (a ani v zápisnici) akýmkoľvek spôsobom nevyhodnotil dôkaz predložený žalobcom v rámci odvolacieho konania - lekársku správu z 10.10.2016 vyhotovenú neurológom MUDr. I. L., MPH.

56. Na základe uvedeného aj kasačný súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy v preskúmvanej veci bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, keďže vykonaným dokazovaním neboli odstránené rozpory vyplývajúce zo skutkových zistení.

57. Kasačný súd sa stotožnil aj so záverom krajského súdu, že je nepostačujúce, keď v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je výsledkom prieskumného konania zameraného na posúdenie zdravotného stavu alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby policajta, nie sú uvedené skutkové okolnosti a príčiny nespôsobilosti posudzovanej osoby na výkon štátnej služby policajta, následkom čoho sú tieto rozhodnutia nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

58. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že za nedostatočne odôvodnené sa považuje aj rozhodnutie, ak z jeho obsahu nie je zrejmé, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu.

59. Kasačný súd týmto nespochybňuje, že členovia lekárskej komisie sú zo zákona povinní zachovávať mlčanlivosť o údajoch zo zdravotnej dokumentácie a zabezpečiť ich ochranu tak, aby nedošlo k ich strate alebo zneužitiu (§ 18 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.), táto povinnosť však zaväzuje členov lekárskej komisie predovšetkým vo vzťahu k tretím osobám stojacim mimo prieskumného konania podľa § 223 zákona č. 73/1998 Z.z., a nie voči samotnému účastníkovi prieskumného konania, ktorý je posudzovanou osobou.

60. Právom účastníka administratívneho konania je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy. Povinnosť orgánu verejnej správy riadne odôvodniť svoje rozhodnutie totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite, skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku.

61. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

62. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý mal v kasačnom konaní úspech priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP). Podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov kasačného konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.